

A les dones que escriuen

Tot recordant Sylvia Plath i Anne Sexton:

"Una dona que escriu és algú que sent massa" Anne Sexton

No hi havia agulles imperdibles
que la fessin a la vida
a la poeta que era mare.
Ni un bri de comprensió
que fes compaginables
els biberons del nadó
i el paradís del llenguatge.

A tu, i a tantes Sylvies,
el crit més tènue,
us comportava nits terribles,
gavines panteixants que éreu,
desdobrades en comeses múltiples,
que ineludiblement us empenyien,
contra la filferada
de la follia.

Avui, podríeu sentir, ser conscients
sens regirar els calaixos de la mort
damunt davall. L'endrega, fins i tot,
us seria inspiradora
lliure d'excuses.

Tantes poden cantar ara
que ja no cal frenar l'alè
per por que un estosseu molest
no destorbi els presents
ni a l'espòs dalt del seu púlpit.

Les estrelles de la història han virat,
com mòbils d'infant,
damunt el gran bressol de l'univers.
i les fiblades del viure
s'han anat aquietant:

de la dona viva, ara, el llenguatge viu
emana de pertot, en revolució poètica.

Menna Elfyn

Trad. Sílvia Aymerich-Lemos.